

واقعاً چه کسانی عجیب هستند؟

در روایات آمده است:

« ای عجب! کل العجب! از آنکه به زندگی جاودان عقیده دارد و برای این سرای سر تا پا فریب می‌کوشد.»

و فرمودند: «عجب است از آن که دل به دنیا بسته، در حالی که مرگ در پی اوست.»

و فرمودند: «در عجب هستم از آن که دهان را از خنده چاک می‌دهد، در حالی که نمی‌داند آیا خدا از او راضی است یا نه؟»

و فرمودند: «اگر سه گرفتاری و بلا برای آدمیزاد نبود برای هیچ چیز سر فرود نمی‌آورد:

بیماری، فقر و مرگ؛ و عجب این است که با وجود این گرفتاریها باز هم سرکشی می‌کند.»

و فرمودند: «عجب است؛ کسی که یقین به مرگ دارد چگونه شادی می‌کند؟! و کسی که یقین

به آتش دارد چگونه می‌خندد؟! و کسی که می‌بیند دنیا اهلش را زیر و رو می‌کند چگونه به آن

دل می‌بندد و اطمینان می‌کند؟! و کسی که به قضا و قدر الهی ایمان دارد چگونه تلاش بی‌جا

می‌کند؟! و کسی که به حساب و کتاب فردا یقین دارد چگونه عمل نمی‌کند؟!»

و علی (ع) فرمودند: « مَا لِابْنِ آدَمَ وَالْفَخْرِ أَوْلُهُ نُطْفَةٌ وَ آخِرُهُ جِيفَةٌ وَ لَا يَرْزُقُ نَفْسَهُ وَ لَا يَدْفَعُ

حَتْفَهُ ————— فرزند آدم را با فخر فروشی چه کار؟ او که در آغاز نطفه‌ای گندیده، و در

پایان مرداری بد بو است، نه می‌تواند روزی خویشتن را فراهم کند، و نه مرگ را از خود دور

نماید.»

و فرمودند: «عَجِبْتُ لِلْبَخِيلِ يَسْتَعْجِلُ الْفَقْرَ الَّذِي مِنْهُ هَرَبَ وَ يَفُوتُهُ الْغِنَى الَّذِي إِتْيَاهُ طَلَبَ فَيَعِيشُ

فِي الدُّنْيَا عَيْشَ الْفُقَرَاءِ وَ يُحَاسِبُ فِي الْآخِرَةِ حِسَابَ الْأَغْنِيَاءِ وَ عَجِبْتُ لِلْمُتَكَبِّرِ الَّذِي كَانَ بِالْأُمْسِ

نُظْفَةً وَ يَكُونُ غَدًا جِيفَةً وَ عَجِبْتُ لِمَنْ شَكَ فِي اللَّهِ وَ هُوَ يَرَى خَلْقَ اللَّهِ وَ عَجِبْتُ لِمَنْ نَسِيَ
الْمَوْتَ وَ هُوَ يَرَى [مَنْ يَمُوتُ الْمَوْتَى وَ عَجِبْتُ لِمَنْ أَنْكَرَ النَّشْأَةَ الْآخِرَى وَ هُوَ يَرَى النَّشْأَةَ الْأُولَى
وَ عَجِبْتُ لِعَامِرٍ دَارَ الْفَنَاءِ وَ تَارِكٍ دَارَ الْبَقَاءِ _____ در تعجبم از بخیل، که به سوی
فقری می‌شتابد که از آن می‌گریزد، و سرمایه‌ای را از دست می‌دهد که برای آن تلاش می‌کند.
در دنیا چون تهیدستان زندگی می‌کند، اما در آخرت چون سرمایه‌داران محاکمه می‌شود. و در
تعجبم از متکبری که دیروز نطفه‌ای بی‌ارزش بود، و فردا مرداری گندیده خواهد شد. و در
تعجبم از آن کس که آفرینش پدیده‌ها را می‌نگرد و در وجود خدا شک دارد. و در تعجبم از
آن کس که مردگان را می‌بیند و مرگ را از یاد برده است. و در شگفتم از آن کس که پیدایش
دوباره را انکار می‌کند در حالی که پیدایش آغازین را می‌نگرد. و در شگفتم از آن کس که
خانه‌ی نابود شدنی را آباد می‌کند اما جایگاه همیشگی را از یاد برده است.»
حالا قضاوت کنید! آیا امثال بنده که مصداق این احادیث هستم عجیب هستم یا امثال آیه الله
بهاء الدینی که مثل آدم زندگی کرده است!!